

хората. Христосъ не е вънъ отъ насъ. И досега още Неговитѣ идеи продължаватъ да се организиратъ. Нѣма да мине много време, и тия идеи ще се проявятъ. Явяването на тѣзи идеи предстѣя новата епоха. Когато дойде тази епоха, ученитѣ ще почнатъ да се занимаватъ съ въпроси, които днесъ всички отхвърлятъ. По сщия начинъ ученитѣ отъ миналитѣ вѣкове отхвърлиха спиритизъма, който много отъ съвременнитѣ учени вече приематъ. Ще кажете, че спиритизъмътъ не може да се докаже научно. Това е другъ въпросъ. Фактъ е, че духовенъ свѣтъ сществува. Като дойде времето, и това ще се докаже. Фактъ е, че слънцето, звездитѣ изгрѣватъ и залѣзватъ. Защо е така, какъ се доказва това изгрѣване и залѣзване, то е другъ въпросъ. Има редъ факти, редъ явления въ природата, които ние трѣбва да приемемъ, а доказването имъ ще дойде на своето време, при специални за тѣхъ условия. Запримѣръ, всѣка истина съдържа известно число факти, но тия факти могатъ да бждатъ достпни за човѣшкия умъ само при свѣтлината на слънцето.

Казвамъ: за да се добере до ония истини, които днесъ се отричатъ, човѣкъ трѣбва да изучава окултнитѣ науки. Сегашнитѣ хора гледатъ на окултизма като на нѣщо мистериозно, като на магия. Бждещето е на окултната наука. И сегашната наука е окултна. Нима химията не е окултна наука. Нима философията не е окултна наука? Тия и много науки още се занимаватъ съ отвлѣчени въпроси. И окултнитѣ науки се занимаватъ съ такива въпроси, които ние наричаме не отвлѣчени, но велики въпроси, велики загадки за бждещето на човѣчеството. Окултната наука ще ни покаже правия пжтъ за разрешаване въпроситѣ на живота. Дохожда единъ отъ тия учени и започва да измѣрва прѣститѣ на двама души. Първиятъ прѣстъ, показалецътъ, на единия е дългъ 9 см.; вториятъ, т. е. срѣдниятъ прѣстъ е дългъ 10.5 см.; безименниятъ — 9.5 см.; малкиятъ — 6 см. После измѣрва прѣститѣ на втория и намира, че показалецътъ му е дългъ 10 см.; срѣдниятъ — 12 см.; безименниятъ — 10 см.; малкиятъ — 8 см.. Следъ това той сравнява тия данни и казва, че първиятъ човѣкъ е слънчевъ типъ. Той обича музиката, изкуството; обича красивото, великото, но е колебливъ, нерешителенъ. Той седи на плета и казва: Да скоча, или не? Да направя това нѣщо, или не? Бутнете ли го веднѣжъ, той трѣгва вече, но всичко е, докато го бутнете. И радоститѣ, и скърбитѣ прие-